
Konec nylonového věku?

Konec nylonového věku?

V dusné červnové tramvaji jsem vyslechl rozhovor dvou žen v nejlepších letech. „Vůbec si nedovedu představit, že by to tak mohlo být, když jsem já studovala,“ řekla ta první a dostalo se jí souhlasného přitakání. Zmínila předtím, že syn, studující medicínu, vyrazil ku zkoušce v krátkých kapsáčích a rozhalené košili. Na rozhovoru snad nebylo nic natolik zajímavého, ale uvědomil jsem si, že už se dnes opravdu málokdo pozastaví nad tím, že konvence ustupují pohodlí i u zkoušek.

V chodbách Filozofické fakulty bylo jen několik málo hloučků mladých lidí, čekajících tu na hodinu H, kdy dveře se otevřou a vybědnou dalšího k „přijímání“. Ten den patřil k jednomu z nejteplejších před pravým létem a okny sem sahaly ostře hřejivé sluneční prsty. Zeptal jsem se namátkou jednoho z čekajících, opatrně, kontrolujíc, že dveře, před kterými stojíme, nejsou studijním oddělením. Kalhoty měl sice dlouhé, rukávy jednobarevného trika ale nesahaly ani do půli paží. „Hm, bohužel jdu na zkoušku. A ať se na mě nikdo nezlobí, ale v saku a kravatě u krku bych to tu nevydržel,“ odvětil mi. Ze strany, kde posedávaly dvě zástupkyně něžného pohlaví, doneslo se k nám uchichtnutí: „Jo, pánové, šatičky a hluboký výstřih – není vám teplo a u zkoušky jsou to body navíc.“

Na názor jsme se zeptali i na druhé straně zkušecího stolu. I RNDr. David Honys z katedry fyziologie rostlin na Přírodovědecké fakultě nám výskyt studenta lehkooděnce u zkoušek v našich klimatických podmínkách potvrdil. „Samozřejmě, je ale rozdíl v tom, jestli se jedná o nějakou důležitou soubornou zkoušku na konci prvního ročníku, nebo příběhne doktorand z laboratoře, kde má rozdělanou práci,“ charakterizuje podmínky, ve kterých se nylonovým oblekům skutečně nedaří.

Když se pídím po dalších názorech na povolující se opasek konvencí, potkávám náhodou jednoho ze známých skorostavařů, jenž patří k těm studentům, kteří si budou muset léto přizpůsobit zářijovému dostavení v kantorově kabinetu. I on se na neúspěšnou zkoušku vydal v poloplážovém oblečení. Moje otázka je mu vodou na mlýn: „Je to přesně tak, mělo by to být normální, ale můj profesor pro to neměl pochopení, a to je podle mě jediný důvod, proč jsem zkoušku neudělal.“

Inu laboratoř je věc jiná, každopádně všude platí, že vzhled může výrazně ovlivnit vaše okolí, natož někoho, kdo nad vámi v danou chvíli zdvihá či sklání palec. Když člověk není přesvědčen o tom, že dotyčný zkoušející profesor má pro „batůžkáře“ pochopení, vyplatí se vázanku dotáhnout až pod bradu. Ovšem v opačném případě může nepochopení uvolněných mravů ze strany profesorovy posloužit jako solidní výmluva. Výskyt lehkooděných studentů u zkoušek budeme sledovat i v zimním semestru.

